

Sygn. akt XXIV C 785/09

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2011 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIV Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca SSO Katarzyna Bojańczyk

Protokolant Anna Więckowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 października 2011 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko Bankowi (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XXIV C 785/09

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym dnia 5 marca 2009 r. (data nadania na poczcie) skierowanym przeciwko Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w W. powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 21 listopada 2008 r. wystawionego przez pozwanego przeciwko powódce na kwotę 499.720 zł opatrzonego klauzulą wykonalności nadaną przez Sąd Rejonowy dla Warszawy - Woli postanowieniem z dnia 19 stycznia 2009 r. w sprawie I Co 2983/08. Powódka wskazała, że na wypadek zakończenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego w oparciu o przedmiotowy tytuł w miejsce pierwotnego żądania wnosi o nakazanie pozwanemu zwrócenia na jej rzecz wszelkich kwot wyegzekwowanych bezprawnie wraz z odsetkami ustawowymi od dnia pobrania tych środków z rachunku bankowego powódki do dnia ich zwrotu oraz kosztami postępowania egzekucyjnego.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że stwierdzone w tytule wykonawczym zobowiązanie wywodzone z umowy poręczenia nie istnieje, a pozwany nie był uprawniony do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, a następnie do wszczęcia egzekucji na jego podstawie, po zaopatrzeniu go w klauzulę wykonalności. Powódka przyznała, że w umowie nr (...) udzieliła pozwanemu do kwoty 500.000 zł poręczenia za spłatę wobec niego zobowiązań Z. K. z tytułu umowy kredytu nr (...), jednak, jej zdaniem, nie zaistniały podstawy do dokonania przez nią wypłaty na rzecz pozwanego z tytułu tej umowy. W pierwszej kolejności powódka zarzuciła, że pozwany nie wypowiedział skutecznie umowy kredytowej, ponieważ w oświadczeniu z dnia 18 października 2007 r. nie określono przyczyn wypowiedzenia, przez co wypowiedzenie naruszało art. 75 i art. 75a ust. 1 ustawy Prawo bankowe i jako takie było nieważne. Po drugie, powódka zaznaczyła, że zawarła umowę poręczenia, mając na względzie określoną treść umowy kredytowej, kierując się dokonaną na jej podstawie analizą ryzyka. Według powódki, umowa kredytowa została naruszona przez pozwanego, przez co udzielone przez nią poręczenie wygasło. Powódka podniosła, że pozwany bez jej zgody zezwolił kredytobiorcy na wykorzystanie udzielonego kredytu niezgodnie z przeznaczeniem wskazanym w

umowie (także na wyposażenie hotelu w S.), co spowodowało zwiększenie jej odpowiedzialności jako poręczyciela poprzez podwyższenie ryzyka związanego z udzielonym kredytem. Zdaniem powódki, na taką zmianę wymagana była jej zgoda przez § 10 ust. 1 Regulaminu Funduszu Poręczeń Kredytowych, a także przez § 3 ust. 2 umowy kredytowej, natomiast brak tej zgody spowodował, że poręczenie przez nią udzielone wygasło. Powódka wskazała, że na decyzję o udzieleniu przez nią poręczenia wpływ miało również istnienie innego rodzaju zabezpieczeń spłaty kredytu przez kredytobiorcę. Powódka zarzuciła, że pozwany nie ustanowił skutecznie zabezpieczenia spłaty kredytu przewidzianego w § 4 ust. 1 pkt 4 umowy kredytowej (poprzez ustanowienie przewłaszczenia na zabezpieczenie maszyn i urządzeń stanowiących wyposażenie zakładu produkcyjnego o wartości co najmniej 2 mln zł), czym zmienił na niekorzyść sytuację prawną powódki, przyczyniając się do błędnej oceny ryzyka związanego z udzieleniem przez nią poręczenia. Powódka oświadczyła, że wbrew § 10 ust. 5 umowy kredytu pozwany nie powiadomił jej o jakimkolwiek opóźnieniu w spłacie zobowiązań z kredytu przez kredytobiorcę ani o wystawieniu weksla i wezwaniu kredytobiorcy do jego wykupu oraz o wszczęciu przeciwko kredytobiorcy postępowania egzekucyjnego. Po trzecie, powódka zarzuciła, że pozwany naruszył umowę nr (...) oraz zawartą z nią umowę o współpracy. W ocenie powódki z postanowień tych umów (w szczególności z § 4 umowy nr (...)) wynikał subsydiarny, a nie solidarny z kredytobiorcą charakter jej odpowiedzialności z tytułu poręczenia, którego istota polegała na tym, że jej odpowiedzialność jako poręczyciela wchodziła w grę dopiero wtedy, gdy mimo prowadzonego postępowania egzekucyjnego skierowanego do majątku kredytobiorcy pozwany nie uzyskałby całkowitego zaspokojenia swojej wierzytelności z tego majątku albo też z zabezpieczeń innych niż udzielone przez nią poręczenie. Według powódki, niemożność zaspokojenia przez pozwanego swej należności z majątku kredytobiorcy winna być stwierdzona prawomocnym orzeczeniem o nieskutecznym zakończeniu postępowania egzekucyjnego. Powódka podkreśliła, że pozwany miał możliwość pełnego zaspokojenia swoich roszczeń wobec kredytobiorcy w toku prowadzonych przeciwko niemu postępowań egzekucyjnych. Nadto wskazała ona, że pozwany, występując do niej z żądaniem zapłaty z tytułu poręczenia, nie spełnił warunków z § 4 ust. 1 i 2 umowy poręczenia poprzez przedstawienie nierzetelnych informacji oraz nieprzedstawienie dokumentów wymaganych wedle tych przepisów, w tym kopii dokumentów wykazujących efekty podjętych przez niego czynności zmierzających do odzyskania należności od kredytobiorcy. Jako działanie uchybiające § 4 ust. 1 pkt 2 umowy powódka określiła niezaspokojenie się przez pozwanego z rzeczy objętych umową przewłaszczenia, mimo odzyskania przez niego w dniu 28 lutego 2008 r. władztwa nad rzeczami przewłaszczonymi. Powódka zarzuciła, że pozwany, pomimo wypełnienia i wezwania kredytobiorcy do wykupienia weksla, nie podjął dalszych czynności, które mogły doprowadzić do wyegzekwowania, chociaż w części, jego roszczenia z majątku kredytobiorcy. Powódka powołała się również na treść § 10 łączącej ją z pozwanym umowy o współpracy o możliwości wstrzymania się z wykonaniem zobowiązania przez poręczyciela do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sporu przez sąd w sytuacji, gdy wierzytelność banku okaże się sporna w stosunkach z kredytobiorcą. Powódka wskazała, że wierzytelność z umowy kredytu zawartej przez pozwanego ze Z. K. stanowiła wierzytelność sporną, a spór jej dotyczący był przedmiotem sprawy o sygnaturze XVIII GU 13/08 zawisłej przed Sądem Rejonowym w Lublinie, w której kredytobiorca kwestionował fakt istnienia zobowiązania z tytułu umowy kredytu z dnia 9 sierpnia 2006 r. Z tego względu powódka stwierdziła, że miała prawo do wstrzymania się ze spełnieniem świadczenia wynikającego z umowy poręczenia, a pozwany nie był uprawniony do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, a następnie do podjęcia czynności egzekucyjnych wobec powódki w oparciu o ten tytuł zaopatrzonej w klauzulę wykonalności.

W odpowiedzi na pozew pozwany Bank (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany podniósł, że przed wytoczeniem powództwa wyegzekwował w całości kwotę objętą tytułem wykonawczym, stąd niedopuszczalne jest wystąpienie w takiej sytuacji z żądaniem pozbawienia wykonalności tego tytułu. Zapewnił, że wypełnił warunki uprawniające go do domagania się od powódki zapłaty z tytułu umowy poręczenia nr (...), w tym do wystawienia przeciwko niej bankowego tytułu egzekucyjnego i wszczęcia wobec niej egzekucji. Zakwestionował, aby wyłączona bądź ograniczona została odpowiedzialność powódki z tytułu udzielonego poręczenia. Podkreślił, że skutecznie wypowiedział umowę kredytu z powodu niedotrzymania przez Z. K. warunków udzielenia kredytu oraz utraty przed niego zdolności kredytowej. Pozwany przyznał, że w wypowiedzeniu powołano się na § 14 zamiast § 13 umowy kredytu, co jednak nie czyniło wypowiedzenia wadliwym, skoro przyczyna wypowiedzenia rzeczywiście występowała, a, zdaniem pozwanego, nie musiała ona być podawana w oświadczeniu o wypowiedzeniu. Jako nietrafne pozwany ocenił stanowisko powódki, że z § 4 umowy nr (...) wynikało, iż warunkiem wypłaty z tytułu poręczenia

było przeprowadzenie i zakończenie przez niego egzekucji przeciwko kredytobiorcy oraz wykorzystanie wszelkich innych form zabezpieczeń. Pozwany oświadczył, że taka wykładnia pozostaje w sprzeczności chociażby z treścią § 4 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 umowy nr (...), w świetle których pozwany miał obowiązek jedynie podjęcia czynności windykacyjnych, a więc wystarczające już było złożenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Pozwany podał, że skoro w wyniku podjętych przez niego działań windykacyjnych nie wyegzekwował na swoją rzecz żadnej kwoty, nie miał obowiązku przedłożyć dokumentów wykazujących efekty czynności wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 2 umowy. Odnosząc się do zarzutu wszczęcia postępowania upadłościowego wobec kredytobiorcy, pozwany wyjaśnił, że nie złożył wniosku o wszczęcie takiego postępowania, lecz przyłączył się do już toczącego się postępowania, ostatecznie upadłość kredytobiorcy została ogłoszona, brak więc było podstaw do twierdzenia, że jego działania były podejmowane w sposób nieuzasadniony i na szkodę powódki. Pozwany zaprzeczył, aby kredyt został wykorzystany niezgodnie z jego przeznaczeniem, wskazując na przedłożone przez kredytobiorcę faktury. Pozwany podkreślił, że prawidłowo przyjął zabezpieczenia z umowy kredytu, w tym kwestionowane przez powódkę przewłaszczenia rzeczy ruchomych. Pozwany zaprzeczył, aby jego wierzytelność wobec kredytobiorcy była sporna oraz by między nim a kredytobiorcą zawisł spór, w szczególności w chwili obowiązku wypłaty poręczenia. (odpowiedź na pozew - k. 213-236)

Powódka w toku procesu zmieniła powództwo i w miejsce zgłoszonych w pozwie żądań wniosła ostatecznie o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kwoty 526.313,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 lutego 2009 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną jej przez pozwanego na skutek jego bezprawnego i zawinionego działania. Powódka podała, że żądana przez nią suma obejmuje wyegzekwowane od niej na rzecz pozwanego kwoty: 499.883 zł tytułem należności stwierdzonej w bankowym tytule egzekucyjnym nr (...), 22.824,45 zł tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego i 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym. Powódka wskazała, że kwoty te zostały pobrane z jej rachunku bankowego w dniu 19 lutego 2009 r., stąd od tego dnia należy liczyć odsetki ustawowe od żądanej przez nią sumy. Powódka oświadczyła, że wywodzi zgłoszone roszczenie o zapłatę z art. 415 k.c. Zmianę powództwa na powództwo o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym powódka uzasadniła tym, że pozwany swoim bezprawnym i zawinionym działaniem, wykorzystując w pełni świadomie uprzywilejowaną pozycję zapewnioną mu jako bankowi przepisami prawa bankowego, doprowadził do wszczęcia egzekucji wobec niej oraz do wyegzekwowania od niej łącznej kwoty 526.313,45 zł, czym spowodował szkodę w jej majątku w takiej właśnie wysokości. Jako zawinione i niezgodne z prawem powódka określiła zachowania pozwanego polegające na nieuprawnionym wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) w sytuacji, gdy nie było ku temu podstaw, na wystąpieniu do sądu o nadanie klauzuli wykonalności temu tytułowi, a następnie na przeprowadzeniu w oparciu o ten tytuł egzekucji z jej majątku. Powódka podkreśliła, że pozwany bezpodstawnie wystawił bankowy tytuł wykonawczy, kiedy zobowiązanie powódki nie było jeszcze wymagalne, czym naruszył przepisy prawa powszechnie obowiązującego, jak i warunki umowy o współpracę oraz umowy nr (...), nadużywając swojego prawa do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego. Wedle powódki, o zawinieniu pozwanego świadczy fakt, że nie zaprzestał on swych czynności mimo aktywności powódki, która wszystkimi dostępnymi środkami sprzeciwiała się egzekucji. Między opisanym działaniem pozwanego a wskazaną szkodą zachodzi, zdaniem powódki, adekwatny związek przyczynowy. Powódka nadmieniła, że żądana przez nią kwota została od niej wyegzekwowana w oparciu o tytuł wykonawczy zaopatrzony w nieprawomocną sądową klauzulę wykonalności. (pisma powódki - k. 363-375, k. 382-384, protokół rozprawy - k. 703)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w wersji ostatecznie sprecyzowanej przez stronę powodową oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podtrzymując dotychczasową argumentację, pozwany zaprzeczył, aby jego postępowanie wobec powódki było bezprawne. (protokół rozprawy - k. 703)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 13 grudnia 2005 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej jako: (...) Sp. z o.o.) zawarła z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej jako: (...) S.A.) „Umowę o współpracy”. W umowie tej strony określiły zasady wzajemnej współpracy przy udzielaniu przez (...) Sp. z o.o. poręczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielanych przez (...) S.A. mikroprzedsiębiorcom, małym i średnim przedsiębiorcom prowadzącym we własnym imieniu działalność gospodarczą i zawodową, spełniającym warunki określone w załączniku do rozporządzenia

z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 78 i 88 TWE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorców. Strony postanowiły, że w sprawach nieuregulowanych w umowie o współpracę zastosowanie będą miały postanowienia Regulaminu Funduszu (...) stanowiącego załącznik nr 1 do tej umowy. Celem umowy o współpracę było umożliwienie udzielania poręczeń przez (...) Sp. z o.o. w celu zabezpieczenia ryzyka kredytowania przez (...) S.A. działalności mikro, małych i średnich przedsiębiorców. (dowód: umowa o współpracę z załącznikami i aneksami - k. 49-88, zeznania świadka W. S. - k. 492-493, zeznania strony powodowej - k. 701)

W dniu 21 sierpnia 2006 r. (...) Sp. z o.o. zawarła z (...) S.A. „Umowę nr (...) poręczenia”, na mocy której (...) Sp. z o.o. udzieliła bankowi poręczenia w kwocie 500.000 zł za spłatę wobec banku zobowiązań kredytobiorcy Z. K., prowadzącego działalność pod nazwą (...) Zakład (...), wynikających z Umowy kredytu inwestycyjnego nr (...) z dnia 9 sierpnia 2006 r. (...) Sp. z o.o. oświadczyła, że udzieli poręczenia na wypadek, gdyby kredytobiorca nie wykonał zobowiązań wynikającego z umowy nr (...) w oznaczonym w tej umowie terminie. Strony umowy nr (...) ustaliły, że poręczenie obejmuje zobowiązanie wynikające z umowy kredytu w wysokości 8,06% wykorzystanej kwoty przyznanego kredytu i nie więcej niż 8,06% aktualnego zadłużenia z tytułu kapitału udzielonego kredytu. Maksymalną kwotę poręczenia określono na 500.000 zł. Strony uzgodniły w § 4 ust. 1 umowy, że poręczyciel wykona zobowiązanie z tytułu poręczenia przez zapłatę kwoty równej 8,06% wartości niespłaconych rat kredytowych, niezwłocznie, bądź w sposób i w terminach wskazanych przez bank, jeżeli bank równocześnie spełni następujące warunki: 1) wypowie umowę kredytu i wezwie kredytobiorcę do spłaty zadłużenia po stwierdzeniu utraty zdolności kredytowej przez kredytobiorcę lub na skutek niedotrzymania przez kredytobiorcę innych warunków udzielenia kredytu, 2) w razie niewywiązania się kredytobiorcy z obowiązku spłaty zadłużenia podejmie czynności zmierzające do odzyskania należności banku, w szczególności doprowadzi do wszczęcia postępowania egzekucyjnego lub przystąpi do realizacji innych form zabezpieczenia spłaty kredytu. Według § 4 ust. 2 umowy, bank, wzywając poręczyciela do spełnienia zobowiązania wynikającego z udzielonego poręczenia, miał przedstawić: 1) wyciąg z ksiąg banku potwierdzający stan zadłużenia, 2) kopie dokumentów lub oświadczenie banku stwierdzające utratę zdolności kredytowej przez kredytobiorcę, o ile przyczyną wypowiedzenia umowy kredytu była utrata zdolności kredytowej przez dłużnika, 3) kopie dokumentów potwierdzających rozpoczęcie czynności wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 2 oraz wykazujących uzyskane efekty. W § 4 ust. 3 umowy zastrzeżono, że (...) Sp. z o.o. będzie mogła uchylić się od spełnienia zobowiązania wynikającego z poręczenia, gdy nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w § 4 ust. 1 i 2 umowy. W § 5 umowy (...) Sp. z o.o. oświadczyła, że w przypadku niewykonania zobowiązania wynikającego z umowy poręczenia poddaje się egzekucji w trybie określonym w art. 97 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe oraz wyraża zgodę na wystawienie przez (...) S.A. bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 500.000 zł i wystąpienie przez (...) S.A. o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności w terminie do dnia 31 października 2011 r. (dowód: umowa nr (...) poręczenia - k. 89-90)

W dniu 9 sierpnia 2006 r. (...) S.A. zawarła ze Z. K. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) Zakład (...), jako kredytobiorcą, umowę nr (...) kredytu inwestycyjnego, na mocy której udzieliła kredytobiorcy kredytu inwestycyjnego w wysokości 6,2 mln zł na okres od 9 sierpnia 2006 r. do 31 lipca 2011 r. Według § 3 umowy kredytobiorca był zobowiązany wykorzystać kredyt w całości na refinansowanie wydatków poniesionych na budowę Zakładów (...) w K. H. oraz na finansowanie zakupu maszyn i urządzeń przemysłu mięsnego. Strony uzgodniły, że zmiana celu kredytu w toku korzystania z uzyskanego kredytu wymagać będzie uprzedniej pisemnej zgody banku. W umowie podano, że zabezpieczeniem spłaty udzielonego kredytu na rzecz banku są: 1) weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową, 2) hipoteka zwykła łączna w kwocie 6,2 mln zł na zabezpieczenie kapitału kredytu oraz hipoteka kaucyjna łączna do kwoty 1,3 mln zł na zabezpieczenie odsetek kapitałowych, prowizji oraz innych kosztów i należności ubocznych kredytu na czterech wskazanych w umowie nieruchomościach, 3) cesja wierzytelności na rzecz banku z każdej polisy ubezpieczenia tych nieruchomości od ognia i zdarzeń losowych, 4) przewłaszczenie maszyn i urządzeń stanowiących wyposażenie zakładu produkcyjnego o łącznej wartości minimum 2 mln zł, 5) cesja wierzytelności na rzecz banku z każdej polisy ubezpieczenia tych maszyn i urządzeń, 6) pełnomocnictwo do rachunku bieżącego kredytobiorcy prowadzonego przez bank, 7) poręczenie udzielone przez (...) Sp. z o.o. w kwocie 500.000 zł. Kredytobiorca był zobowiązany ustanowić zabezpieczenia do dnia 31 grudnia 2006 r. Bank zobowiązał się przelać kwotę kredytu na wskazany rachunek bieżący kredytobiorcy na podstawie przedstawionych przez niego

faktur wraz z dowodami zapłaty. Kredytobiorca był zobowiązany do spłaty kredytu w 48 miesięcznych ratach, płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca kalendarzowego, przy czym pierwsza rata kapitałowa miała być płatna 31 sierpnia 2007 r., a ostatnia 31 lipca 2011 r. Terminy i wysokość spłat poszczególnych rat kapitałowych i odsetkowych miały zostać określone w harmonogramie spłat stanowiącym załącznik do umowy sporządzonym po ostatecznym przekazaniu kwoty kredytu. § 10 ust. 5 umowy stanowił, że (...) S.A. powiadomi listownie wszystkich dłużników z tytułu zabezpieczenia kredytu o opóźnieniu w spłacie chociażby tylko jednej raty kredytu bądź jej części, bądź w spłacie należnych odsetek. W § 13 umowy postanowiono, że (...) S.A. może wypowiedzieć umowę kredytu w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej, w szczególności gdy, jak stanowił § 13 ust. 1 pkt 1 umowy, kredytobiorca opóźnia się ze spłatą chociażby tylko jednej raty kredytu bądź jej części, bądź z zapłatą należnych odsetek o więcej niż 30 dni. W § 14 ust. 2 umowy przewidziano, że wypowiedzenie umowy i udzielonego na jej podstawie kredytu w całości powoduje, że cała pozostała kredytobiorcy do spłacenia część kredytu wraz z odsetkami powinna być spłacona jednorazowo w terminie oznaczonym przez (...) S.A. w oświadczeniu o wypowiedzeniu, nie krótszym jednak niż 30 dni, a w przypadku zagrożenia upadłością kredytobiorcy - nie krótszym niż 7 dni, od daty doręczenia tego oświadczenia kredytobiorcy. (dowód: umowa kredytu - k. 91-98)

W dniu 9 sierpnia 2006 r. (...) S.A. zawarła ze Z. K. „Umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2 rzeczy oznaczonych co do tożsamości”. Umowa ta stanowiła integralną część umowy nr (...). Na mocy umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2 Z. K., w celu zabezpieczenia spłaty kredytu udzielonego na podstawie umowy nr (...), przeniósł na (...) S.A. własność dwudziestu rzeczy ruchomych wyszczególnionych w załączniku nr 2 do umowy przewłaszczenia o przyjętej dla potrzeb tej umowy ich łącznej wartości wynoszącej w dniu podpisania umowy minimum 2 mln zł. Umowa przewłaszczenia została podpisana z zastrzeżeniem warunku rozwiązującego, że jeśli kredyt wraz z prowizją i odsetkami zostanie spłacony w określonym w umowie kredytu terminie, przeniesienie własności straci moc i przewłaszczający stanie się z powrotem właścicielem tych rzeczy. Strony uzgodniły w umowie przewłaszczenia, że przewłaszczający zatrzyma przewłaszczone rzeczy w swoim władaniu w charakterze biorącego w użyczenie. Bank natomiast oświadczył, że zgadza się na bezpłatne używanie przez przewłaszczającego pozostawionych mu w tym celu rzeczy do czasu całkowitej spłaty kredytu wraz z odsetkami i innymi kosztami lub do momentu otrzymania pisma banku zawierającego żądanie zwrotu użyczonych rzeczy w przypadku niespłacenia kredytu w terminie. W załączniku nr 2 do umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2 wymieniono dwadzieścia rzeczy ruchomych z podaniem numeru inwentarzowego i nazwy rodzajowej danej rzeczy oraz oszacowaniem wartości poszczególnej rzeczy. (dowód: umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2 z załącznikami - k. 168-171)

W dniu 9 sierpnia 2006 r. Z. K., w ramach prowadzonej działalności gospodarczej poza umową kredytową nr (...) zawarł z (...) S.A. trzy inne umowy kredytowe opiewające na łączną kwotę kapitału przekraczającą 14,3 mln zł, to jest umowę nr (...) kredytu inwestycyjnego, umowę nr (...) krótkoterminowego kredytu odnawialnego z rachunku bieżącego, umowę nr (...) kredytu inwestycyjnego. (dowód: wniosek (...) S.A. - k. 247, zeznania świadka G. D. - k. 511; okoliczności bezsporne)

W dniu 17 sierpnia 2006 r. Z. K. przedstawił (...) S.A. faktury wystawione w latach 2003 - 2006, które zostały przez niego opłacone w tym okresie, wraz z zestawieniem sporządzonym przez głównego księgowego. Na części z tych faktur zaznaczono, że zostały one objęte programem S.. Faktury objęte programem S. potwierdzały, że udokumentowane nimi wydatki zostały ostatecznie pokryte ze środków pochodzących z programu S.. Przedłożone przez Z. K. w dniu 17 sierpnia 2006 r. faktury opiewały na łączną kwotę brutto 12.625.663,46 zł. Z. K. w latach 2003 - 2006 zapłacił za nie faktycznie sumę 8.207.653,68 zł, po uwzględnieniu refinansowania w ramach programu S.. (...) S.A. dla postępowania związanego z przekazaniem środków z kredytu nr (...) przyjęła, że przedłożone przez Z. K. faktury potwierdzają poniesienie przez niego wydatków na budowę Zakładów (...) w K. H. oraz na finansowanie zakupu maszyn i urządzeń przemysłu mięsnego w łącznej sumie przekraczającej kwotę 6,2 mln zł, wyłączając zakup towarów i usług objętych refinansowaniem w ramach programu S.. Faktury objęte programem S. dotyczyły płatności na rzecz P.B. (...) Sp. z o.o. i początkowo należności z tych faktur zostały pokryte przez Z. K., a następnie otrzymał on zwrot uiszczonych za

te faktury środków z programu S.. (dowód: zestawienie faktur otrzymane przez (...) S.A. dnia 17 sierpnia 2006 r. - k. 524-526, faktury z dowodami wpłat - k. 133-150, k. 528-682)

Wśród przedłożonych przez Z. K. w dniu 17 sierpnia 2006 r. faktur znajdowały się dwie faktury wystawione przez (...) Handlowy (...) o numerach (...) i (...). Faktura nr (...) dokumentowała płatność za wykonanie wystroju obiektu hotelu w S. w wysokości brutto 34.628,60 zł. Faktura nr (...) dokumentowała płatność za wykonanie wystroju pomieszczeń biurowo - administracyjnych Zakładu (...) w H.. (dowód: faktury - k. 133, k. 588, polecenie przelewu - k. 134)

Po przedłożeniu dnia 17 sierpnia 2006 r. przez Z. K. faktur (...) S.A. przekazała mu kwotę kredytu z umowy nr (...) w wysokości 6,2 mln zł. Sporządzony w związku z udostępnieniem kredytu harmonogram spłat należności z umowy nr (...) przewidywał, że pierwszą ratę z tytułu umowy nr (...) Z. K. miał zapłacić do dnia 31 lipca 2007 r. - dnia 31 lipca 2007 r. mijał termin zapłaty pierwszej raty na poczet odsetek, natomiast dnia 31 sierpnia 2007 r. mijał termin zapłaty pierwszej raty na poczet kapitału. Do dnia 31 lipca 2007 r. Z. K. nie zapłacił pierwszej raty na pokrycie należności z umowy nr (...). Do końca września 2007 r. nie uścił on żadnej z trzech rat wymaganych do dnia 30 września 2007 r. tytułem spłaty odsetek oraz żadnej z dwóch rat wymaganych do dnia 30 września 2007 r. tytułem spłaty kapitału. W dniu 11 października 2007 r. przedstawiciel (...) S.A. sporządził dodatkową informację o realizacji umowy kredytu nr (...), w której podano, że Z. K. nie spłaca kredytu od lipca 2007 r. z powodu braku środków finansowych. Kwalifikację uzyskania od niego należności oceniono wówczas jako wątpliwą. W sporządzonym dnia 11 października 2007 r. dokumencie w części dotyczącej utworzonych rezerw wskazano, że wysokość poręczenia (...) Sp. z o.o. wynosi 495.722,24 zł. Informacja o realizacji umowy kredytu sporządzona dnia 11 października 2007 r. została przekazana (...) Sp. z o.o. (dowód: informacja o realizacji umowy kredytu - k. 114, zeznania świadka W. S. - k. 494)

Do dnia 18 października 2007 r. Z. K. nie dokonał żadnej wpłaty na poczet należności wynikających z umowy nr (...), w tym na poczet kapitału ani odsetek. W dniu 18 października 2007 r. (...) S.A. przejął do dalszego administrowania obsługę kredytu nr (...). W dniu przyjęcia sprawy pracownik tego działu ustalił, że na dzień 18 października 2007 r. łączne zadłużenie kredytobiorcy wynikające z umowy nr (...) wraz z odsetkami wynosiło 6.338.330,92 zł, wysokość niespłaconego kapitału wymagalnego wynosiła 258.333,32 zł, zaś wysokość kapitału niewymagalnego - 5.941.666,68 zł, zaległość w spłacie odsetek przekraczała 75 dni, a zaległość w spłacie kapitału przekraczała 45 dni. (...) S.A. w dniu 18 października 2007 r. sporządził wniosek o wyrażenie zgody przez dyrektorów (...) S.A. na dokonanie wypowiedzenia umowy nr (...), podnosząc we wniosku, że za zasadnością wypowiedzenia umowy i dochodzenia wynikających z niej należności na drodze prawnej przemawia to, że zaległość w spłacie rat w przypadku tej umowy przekracza 30 dni, wierzytelności wynikające z tej umowy należą do kategorii „wątpliwe”, a dotychczasowe działania przez inny dział banku nie doprowadziły do spłaty zaległości. W dniu 18 października 2007 r. dyrektorzy trzech działów (...) S.A. wyrazili zgodę na dokonanie wypowiedzenia umowy nr (...). Przed dniem 18 października 2007 r. przedstawiciele (...) S.A. podejmowali działania zmierzające do restrukturyzacji zobowiązań Z. K., które jednak nie przynosiły oczekiwanych przez nich rezultatów z uwagi na postawę prezentowaną przez kredytobiorcę. (dowód: wniosek (...) S.A. - k. 247, zeznania świadka G. D. - k. 511-512, zeznania świadka M. Ł. - k. 514-515)

W piśmie z dnia 18 października 2007 r. zatytułowanym „Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy” skierowanym do (...) S.A. oświadczyła, że zgodnie z § 14 umowy kredytowej wypowiada za 30 - dniowym okresem, biegnącym od daty doręczenia oświadczenia, umowę nr (...) o kredyt inwestycyjny z dnia 9 sierpnia 2006 r. W oświadczeniu podano, że kwota zadłużenia Z. K. wraz z odsetkami wynosiła na dzień wysłania pisma 6.339.643,03 zł, w tym kapitał niewymagalny stanowiła kwota 5.941.666,68 zł, kapitał wymagalny - 258.333,32 zł, odsetki umowne naliczone do 18 października 2007 r. - 135.558,29 zł, odsetki karne naliczone do 18 października 2007 r. - 4.084,74 zł. (...) S.A. poinformowała Z. K., że zgodnie z § 14 umowy kwotę 6.339.643,03 zł stanowiącą pozostałą do spłacenia część należności, według stanu na dzień sporządzenia oświadczenia o wypowiedzeniu, wraz z odsetkami za każdy dzień do daty rozwiązania umowy musi on spłacić jednorazowo w tym terminie na podany rachunek banku. Zastrzeżono, że niespłacenie wypowiedzianej należności we wskazanym terminie pociągnie za sobą skutki przewidziane w § 14 i 15 umowy kredytowej oraz spowoduje skierowanie sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego. Projekt oświadczenia o wypowiedzeniu przygotowywał M. Ł., który na skutek omyłki powołał się w oświadczeniu na § 14, zamiast na § 13

umowy nr (...) przy określeniu podstawy wypowiedzenia. (dowód: oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytowej - k. 99, zeznania świadka M. Ł. - k. 515)

W piśmie z dnia 19 października 2007 r. (...) S.A. powiadomiła (...) Sp. z o.o., że dokonała wypowiedzenia umowy nr (...) w związku z faktem, że dłużnik Z. K. nie uregulował zaległości w spłacie. W piśmie tym (...) S.A. nie wzywała (...) Sp. z o.o. do zapłaty z tytułu umowy nr (...) poręczenia. (dowód: zawiadomienie - k. 100)

W dniu 23 października 2007 r. (...) S.A. przesłała (...) Sp. z o.o. informację kwartalną o stanie realizacji umów kredytowych według stanu na dzień 30 września 2007 r. (dowód: pismo (...) S.A. - k. 248, zeznania świadka W. S. - k. 494)

Oświadczeniami z dnia 18 października 2007 r. skierowanymi do (...) S.A. wypowiedziała także zawarte dnia 9 sierpnia 2006 r. umowy kredytowe o numerach (...). Na dzień 18 października 2007 r. łączna suma wymagalnych kwot kapitału z umów wypowiedzianych tego dnia (w tym umowy nr (...)) wynosiła 486.718,94 zł, zaś z tytułu tych umów kredytobiorcy udzielono kredytu w łącznej wysokości 19.275.000 zł. (okoliczności bezsporne)

W dniu 9 listopada 2007 r. doszło do połączenia w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. (...) S.A. z Bankiem (...) S.A. w drodze przejęcia (...) S.A., jako spółki przejmowanej, przez Bank (...) S.A., jako spółkę przejmującą. Po przejęciu od dnia 9 listopada 2007 r. Bank (...) S.A. stał się następcą prawnym (...) S.A. W piśmie z dnia 9 listopada 2007 r. poinformowano (...) Sp. z o.o., że z dniem 9 listopada 2007 r. (...) S.A. połączyła się z Bankiem (...) S.A. i Bank (...) S.A. jest kontynuatorem działalności biznesowej i operacyjnej (...) S.A., a aktywa i zobowiązania (...) S.A. stały się automatycznie aktywami i zobowiązaniami Banku (...) S.A. (dowód: odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców - k. 41-48, pismo z dnia 9 listopada 2007 r. - k. 35)

W piśmie z dnia 14 listopada 2007 r. Bank (...) S.A. wezwał Z. K. do wykupu weksła wystawionego na zabezpieczenie roszczeń z umowy kredytu nr (...), informując go, że w związku z nieuregulowaniem w terminie należności z tytułu umowy kredytu nr (...) wypełniony został weksel gwarancyjny na kwotę 6.391.222,95 zł obejmującą kwotę kapitału 6,2 mln zł wraz z odsetkami, który został opatrzony datą płatności 26 listopada 2007 r. (dowód: wezwanie do wykupu weksła - k. 116)

Trzydziestodniowy termin wypowiedzenia umowy kredytowej nr (...), biegnący od daty doręczenia Z. K. oświadczenia o wypowiedzeniu umowy z dnia 18 października 2007 r., upłynął z dniem 24 listopada 2007 r. (sobota). (dowód: zeznania świadka W. S. - k. 494)

W październiku ani listopadzie 2007 r. Z. K. nie kwestionował swoich zobowiązań względem (...) S.A. i jej następcy prawnego ani co do zasady, ani co do wysokości. (dowód: zeznania świadka G. D. - k. 511, zeznania świadka M. Ł. - k. 514)

Po dniu 26 listopada 2007 r. Bank (...) S.A. postanowił dochodzić swoich należności od Z. K. w postępowaniu egzekucyjnym na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wystawionego przeciwko kredytobiorcy bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Z tego powodu jako zbyteczne oceniono dochodzenie należności na podstawie wypełnionego weksła i podejmowanie działań mających doprowadzić do uzyskania tytułu wykonawczego na podstawie weksła, w tym poprzez wystąpienie na drogę sądową. (dowód: zeznania świadka G. D. - k. 513, zeznania świadka M. Ł. - k. 515)

W piśmie z dnia 27 listopada 2007 r. Bank (...) S.A. wezwał Z. K. w związku z nieuregulowaniem zadłużenia wynikającego z umowy nr (...) do wydania do dnia 17 grudnia 2007 r. ruchomości w postaci 20 maszyn wyszczególnionych w załączniku nr 2 do umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2 rzeczy oznaczonych co do tożsamości z dnia 9 sierpnia 2006 r. Z. K. nie zastosował się do tego wezwania. (dowód: wezwanie - k. 105, zeznania świadka M. Ł. - k. 515)

W dniu 10 grudnia 2007 r. Bank (...) S.A. wystawił przeciwko Z. K. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), po czym wystąpił do sądu o nadanie klauzuli wykonalności temu tytułowi. Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie I Co 1297/07 Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej nadał klauzulę wykonalności przedmiotowemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. (dowód: postanowienie - k. 104)

W dniu 28 grudnia 2007 r. Bank (...) S.A. wystawił trzy bankowe tytuły egzekucyjne, w których stwierdzono, że Z. K. zobowiązany jest wydać bankowi wymienione w tych tytułach rzeczy, przewłaszczone na podstawie trzech umów przewłaszczenia na zabezpieczenie rzeczy oznaczonych co do tożsamości. Jednym z tych tytułów był bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 28 grudnia 2007 r., w którym stwierdzono, że Z. K. jest zobowiązany wydać Bankowi (...) S.A. 20 wymienionych w tytule ruchomości, będących przedmiotem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2 rzeczy oznaczonych co do tożsamości, o łącznej wartości 2.058.202,03 zł. Postanowieniami z dnia 16 stycznia 2008 r. Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej nadał klauzule wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym z dnia 28 grudnia 2007 r., w tym tytułowi nr (...). (dowód: bankowe tytuły egzekucyjne - k. 120, 186-188, postanowienia - k. 121, k. 188)

Na początku stycznia 2008 r. Bank (...) S.A. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej wniosek o wszczęcie egzekucji wobec Z. K. w oparciu o cztery tytuły wykonawcze, w tym zaopatrzone w klauzulę wykonalności bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), opiewające na kwotę należności głównej przekraczającą 21 mln zł. Na skutek złożonego wniosku Komornik Sądowy wszczął postępowanie egzekucyjne pod sygnaturą akt I KM 48/08. W toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego Bank (...) S.A. w piśmie z dnia 21 lutego 2008 r. wniósł o rozszerzenie egzekucji o 76 sztuk ruchomości, których własność została przeniesiona na bank na podstawie trzech umów przewłaszczenia z 9 sierpnia 2006 r., w tym na podstawie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2, załączając bankowe tytuły wykonawcze z dnia 28 grudnia 2007 r. zaopatrzone w klauzule wykonalności. W dniu 28 lutego 2008 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej w toku sprawy I KM 48/08 dokonał zajęcia ruchomości Z. K., wśród których znajdowały się rzeczy objęte umową przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2. W piśmie z dnia 3 marca 2008 r. Komornik Sądowy poinformował Bank (...) S.A. w sprawie I KM 48/08, że przeciwko dłużnikowi prowadzi jeszcze 13 innych spraw egzekucyjnych, że egzekucja w sprawie I KM 48/08 prowadzona z rachunków bankowych dłużnika jest bezskuteczna, że w toku czynności egzekucyjnych zajęte zostały nieruchomości oraz ruchomości dłużnika. Komornik Sądowy dodał, że jeżeli wierzyciel rości sobie prawa do określonych ruchomości będących przedmiotem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, to przysługuje mu powództwo o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji lub może wystąpić do poszczególnych wierzycieli o zwolnienie ruchomości spod zajęcia. (dowód: zawiadomienia - k. 106-109, pisma komornika - k. 117, k. 172-174, k. 189, wniosek o rozszerzenie egzekucji z załącznikami - k. 118-121)

W piśmie z dnia 13 lutego 2008 r. Bank (...) S.A. wezwał (...) Sp. z o.o., jako poręczyciela, do wypłacenia na rzecz banku poręczenia w kwocie 500.000 zł udzielonego na podstawie umowy z dnia 21 sierpnia 2006 r. w terminie 7 dni w związku z niewywiązywaniem się przez Z. K. z obowiązku spłaty kredytu wynikającego z umowy nr (...) i w związku z wypowiedzeniem przez bank tej umowy kredytu oraz wszczęciem działań egzekucyjnych wobec kredytobiorcy. Do wezwania Bank (...) S.A. załączył wyciąg z ksiąg banku potwierdzający stan zadłużenia Z. K. na dzień 13 lutego 2008 r., oświadczenie banku kredytującego o utracie zdolności kredytowej kredytobiorcy, kopię bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 10 grudnia 2007 r., kopię wezwania do wydania rzeczy przewłaszczonych, kopie zajęć dokonanych przez Komornika Sądowego w dniach 19 i 25 stycznia 2008 r. w toku sprawy I KM 48/08. Wezwanie do zapłaty poręczenia z dnia 13 lutego 2008 r. (...) Sp. z o.o. otrzymała w dniu 18 lutego 2008 r. (dowód: wezwanie do zapłaty z załącznikami - k. 101-109)

Odpowiadając na wezwanie do zapłaty, w piśmie z dnia 25 lutego 2008 r. (...) Sp. z o.o. oświadczyła, że z uwagi na niewypełnienie przez bank obowiązków wynikających z umowy o współpracy oraz umowy poręczenia nr (...) nie może dokonać zapłaty z tytułu poręczenia. Jako powód odmowy zapłaty podano, że bank nie wykazał, że podjął wszystkie kroki zmierzające od odzyskania należności od dłużnika. (dowód: pismo (...) Sp. z o.o. z dnia 25 lutego 2008 r. - k. 110-113)

W dniu 28 lutego 2008 r. Bank (...) S.A. skierował do (...) Sp. z o.o. ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty, w którym wezwał poręczyciela do zapłaty kwoty 500.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 25 lutego 2008 r. do dnia zapłaty i oświadczył, że nie przyjmuje zarzutów podniesionych przez poręczyciela w piśmie z dnia 25 lutego 2008 r., oceniając je jako próbę uchylenia się od odpowiedzialności lub brak zrozumienia istoty poręczenia i treści umowy poręczenia. Odpowiadając na ostateczne wezwanie do zapłaty, w piśmie z dnia 4 marca 2008 r. (...) Sp. z o.o. odmówiła wypłaty poręczenia na rzecz banku twierdząc, że nie zostały spełnione warunki określone w umowie poręczenia dla domagania się przez bank wypłaty z tytułu poręczenia. W piśmie z dnia 4 marca 2008 r. (...) Sp. z o.o. wyraziła chęć polubownego zakończenia sporu, deklarując wolę zabezpieczenia interesów banku poprzez złożenie ustalonej wspólnie kwoty do depozytu po wcześniejszym uzgodnieniu warunków w tym zakresie. W marcu 2008 r. przedstawiciele Banku (...) S.A. i (...) Sp. z o.o. prowadzili rozmowy bezpośrednie oraz w formie wymiany pism w celu wyjaśnienia spornej sytuacji, które nie doprowadziły do osiągnięcia porozumienia. (dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty - k. 115, pisma (...) Sp. z o.o. - k. 122-130, k. 190-191, pisma Banku (...) S.A. - k. 249-252, zeznania świadka W. S. - k. 494-496, zeznania świadka G. D. - k. 511, zeznania przesłuchanego w charakterze strony powodowej T. B. - k. 701-703)

W dniu 21 listopada 2008 r. Bank (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w który stwierdził, że z ksiąg banku wynika, iż dłużnik (...) Sp. z o.o. jest zobowiązany zapłacić Bankowi (...) S.A. kwotę 499.720 zł stanowiącą zadłużenie główne wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 26 lutego 2008 r. do dnia zapłaty zastrzegając, że kwota wyegzekwowana na podstawie tego tytułu nie może być wyższa niż 500.000 zł. W tytule wskazano, że dochodzone roszczenie wynika z dokonanego umową poręczenia nr (...) z dnia 21 sierpnia 2006 r. zabezpieczenia czynności bankowej, to jest kredytu udzielonego Z. K. na podstawie umowy kredytu inwestycyjnego nr (...) z dnia 9 sierpnia 2006 r. (dowód: bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) - k. 131)

Pod koniec 2008 r. Bank (...) S.A. wystąpił do Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...). Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2009 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy - Woli nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu w dniu 21 listopada 2008 r. przez Bank (...) S.A. przeciwko (...) Sp. z o.o. do kwoty 500.000 zł. (dowód: postanowienie - k. 132)

Wnioskiem z dnia 17 lutego 2009 r. Bank (...) S.A. wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa K. P. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec (...) Sp. z o.o. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 21 listopada 2008 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną przez Sąd Rejonowy dla Warszawy - Woli postanowieniem z dnia 21 stycznia 2009 r. w celu wyegzekwowania kwoty głównej 499.720 zł, kosztów postępowania sądowego w wysokości 163 zł, kosztów opłaty kancelaryjnej od klauzuli w kwocie 6 zł oraz kosztów postępowania egzekucyjnego w kwocie 3.600 zł, to jest łącznie kwoty 503.489 zł. We wniosku bank domagał się skierowania egzekucji między innymi do rachunku bankowego (...) Sp. z o.o. prowadzonego przez Bank (...) S.A. Zgodnie z wnioskiem Banku (...) S.A. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa K. P. w dniu 18 lutego 2009 r. wszczął postępowanie egzekucyjne pod sygnaturą akt Km 16805/09 oraz zwrócił się do Banku (...) S.A. z zawiadomieniem o zajęciu rachunku bankowego dłużnika i zakazie wypłat z niego w zakresie kwoty 503.489 zł oraz kosztów egzekucyjnych ustalonych w toku dalszej egzekucji. Komornik Sądowy wezwał Bank (...) S.A., aby nie dokonywał wypłat z podanego w zawiadomieniu rachunku bez jego zgody do wysokości zajętej kwoty oraz aby zajętą kwotę przekazał niezwłocznie na jego rachunek albo zawiadomił go o przeszkodzie w przekazaniu zajętej kwoty. Po otrzymaniu zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego (...) Sp. z o.o. Bank (...) S.A. w dniu 19 lutego 2009 r. przekazał na podany w zawiadomieniu rachunek bankowy Komornika Sądowego łączną kwotę 543.780,12 zł uiszczoną w drodze trzech przelewów w kwotach po 411.116,68 zł, 2.423 zł i 130.240,44 zł. Po otrzymaniu wskazanych kwot Komornik Sądowy w dniu 24 lutego 2009 r. przekazał sumę 503.489 zł na wskazany przez Bank (...) S.A. rachunek, kwotę 22,824,25 zł przeznaczył na pokrycie kosztów egzekucyjnych, natomiast pozostałą kwotę w wysokości 17.466,57 zł przekazał do depozytu z przeznaczeniem do zwrotu dłużnikowi. W dniu 26 lutego 2009 r. Komornik Sądowy poinformował Bank (...) S.A., że należność na rzecz wierzyciela oraz koszty egzekucyjne zostały w całości uregulowane, w związku z czym wniósł on o zaprzestanie dokonywania dalszych potrąceń. Postanowieniem z

dnia 26 lutego 2009 r. Komornik Sądowy ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji w sprawie w wysokości 22.824,45 zł, obciążając nimi w całości dłużnika, a nadto postanowił zakończyć postępowanie egzekucyjne w sprawie i pozostawić tytuł wykonawczy w aktach sprawy wobec zaspokojenia w całości roszczenia egzekucyjnego wynikającego z tytułu wykonawczego. W toku prowadzonego postępowania w dniu 20 lutego 2009 r. Komornik Sądowy nadał na pocztę skierowane do dłużnika – (...) Sp. z o.o. zawiadomienie z dnia 18 lutego 2009 r. o wszczęciu egzekucji oraz kopię skierowanego do Banku (...) S.A. zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego. Nie załączył przy tym odpisu tytułu wykonawczego. Zawiadomienia te (...) Sp. z o.o. otrzymała w dniu 27 lutego 2009 r. W dniu 2 marca 2009 r. (...) Sp. z o.o. złożyła (nadała na pocztę) skargę na wszczęcie egzekucji przez Komornika Sądowego, zarzucając w szczególności brak doręczenia kopii tytułu wykonawczego. W dniu 13 marca 2009 r. Komornik Sądowy nadał na pocztę pismo skierowane do dłużnika z dnia 25 lutego 2009 r., do którego załączył kopię tytułu wykonawczego. Pismo z dnia 25 lutego 2009 r. wraz z kopią tytułu wykonawczego (...) Sp. z o.o. otrzymała w dniu 17 marca 2009 r. (...) Sp. z o.o. składała skargi na czynności Komornika Sądowego podejmowane w sprawie Km 16805/09, w tym na postanowienia z dnia 26 lutego 2009 r. (dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji - k. 1 z akt Km 16805/09 załączonych do akt sprawy niniejszej, zawiadomienia - k. 4-6 z akt Km 16805/09 załączonych do akt sprawy niniejszej, karta rozliczeniowa - pierwsza strona akt Km 16805/09 załączonych do akt sprawy niniejszej, potwierdzenia wykonania operacji - k. 302-304, pisma Komornika Sądowego - k. 14 i k. 28 akt Km 16805/09 załączonych do akt sprawy niniejszej, postanowienie - k. 25 akt Km 16805/09 załączonych do akt sprawy niniejszej (k. 246), zawiadomienie z kopertą - k. 31-32 (k. 296) i k. 297, zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego otrzymane przez (...) Sp. z o.o. - k. 33-34, pismo z dnia 25 lutego 2009 r. wraz z załącznikami i kopertą - k. 298-301, skargi - k. 305-323)

W dniu 6 marca 2009 r. (...) Sp. z o.o. nadała na pocztę zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w Warszawie z dnia 19 stycznia 2009 r., sygn. I Co 2983/08, o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...), domagając się jego uchylenia w całości. Przedmiotowe zażalenie zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 października 2009 r., sygn. akt V Cz 3224/09. (dowód: zażalenie wraz z pismem uzupełniającym zażalenie - k. 324-346, postanowienie - k. 404-407)

Na początku 2008 r. (przed 3 kwietnia 2008 r.) (...) Spółka z o.o. z siedzibą w R. złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości Z. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Zakład (...) w T.. Na skutek tego wniosku Sąd Rejonowy w Lublinie XVIII Wydział Gospodarczy do spraw upadłościowych i naprawczych pod sygnaturą akt XVIII Gu 13/08 wszczął postępowanie o ogłoszenie upadłości Z. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Zakład (...) w T.. Przed 3 kwietnia 2008 r. do Sądu Rejonowego w Lublinie wpłynęły wnioski o ogłoszenie upadłości Z. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Zakład (...) z możliwością zawarcia układu złożone kolejno przez Zakłady (...) Sp. z o.o. w M., (...) Sp. z o.o. w W. i R. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Ubojnia (...), (...) i K., (...). Wnioskiem z dnia 3 kwietnia 2008 r. Bank (...) S.A. wystąpił do Sądu Rejonowego w Lublinie Wydziału Gospodarczego do spraw upadłościowych i naprawczych o ogłoszenie upadłości Z. K. obejmującej likwidację majątku dłużnika. Uzasadniając wniosek, bank podał, że dłużnik stał się niewypłacalny, ponieważ nie wykonuje wymagalnych zobowiązań zarówno wobec niego, jak i pozostałych wierzycieli, przez okres ponad 3 miesiące. W uzasadnieniu wniosku bank oświadczył, że w związku ze złożonymi przez innych wierzycieli wnioskami o ogłoszenie upadłości Z. K. z możliwością zawarcia układu, jako największy wierzyciel dłużnika, nie wyraża zgody na objęcie przysługujących mu do dłużnika wierzytelności ewentualnym układem. Po wpłynięciu wniosków Zakładów (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., R. M. i Banku (...) S.A. o ogłoszenie upadłości Z. K. Sąd Rejonowy w Lublinie połączył zainicjowane tymi wnioskami postępowania z wcześniej wszczętym na wniosek (...) Sp. z o.o. postępowaniem upadłościowym prowadzonym pod sygnaturą XVIII Gu 13/08. W sprawozdaniu z czynności z dnia 5 sierpnia 2008 r. zarządca przymusowy wyznaczony w sprawie XVIII Gu 13/08 stwierdził, że na dzień sporządzenia sprawozdania łączna wartość majątku dłużnika według wartości bilansowych wynosi szacunkowo 42,3 mln zł, zaś według szacunkowych wartości rynkowych - 111,6 mln zł. Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2008 r. Sąd Rejonowy w Lublinie XVIII Wydział Gospodarczy do spraw upadłościowych i naprawczych w sprawie XVIII Gu 13/08 ogłosił upadłość Z. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Zakład (...) w T. obejmującą likwidację jego majątku, wyznaczając sędziego komisarza i syndyka. Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2009 r., sygn. akt IX Gz 233/08, Sąd Okręgowy w Lublinie IX Wydział Gospodarczy oddalił zażalenie Z. K. na postanowienie o ogłoszeniu

upadłości z dnia 14 sierpnia 2008 r. (dowód: wniosek o ogłoszenie upadłości - k. 159-165, sprawozdanie z czynności - k. 175-185, postanowienie o ogłoszeniu upadłości - k. 166-167, postanowienie o oddaleniu zażalenia - k. 255-262)

Po ogłoszeniu upadłości przed Sądem Rejonowym w Lublinie było prowadzone postępowanie upadłościowe pod sygn. akt XVIII GUp 21/08 w sprawie upadłościowej Z. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Zakład (...). W toku prowadzonego postępowania upadłościowego w dniu 17 listopada 2008 r. Bank (...) S.A. złożył wniosek o wyłączenie z masy upadłości 76 ruchomości stanowiących przedmiot umów przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 9 sierpnia 2006 r. W tym wniosku Bank (...) S.A. nie oznaczył maszyn co do tożsamości. Po otrzymaniu wniosku syndyk masy upadłości dokonał weryfikacji dokumentów oraz analizy maszyn znajdujących się na terenie zakładu mięsnego w H., stwierdzając brak numerów inwentarzowych na tych maszynach. W piśmie z dnia 20 stycznia 2009 r. skierowanym do sędziego komisarza w toku sprawy XVIII GUp 21/08 syndyk masy upadłości uznał, że wniosek Banku (...) S.A. o wyłączenie z masy upadłości wymienionych przez bank 76 ruchomości należy oddalić z powodu niemożności jednoznacznego określenia co do tożsamości wskazanych w nim ruchomości w naturze. W piśmie z dnia 27 marca 2009 r. syndyk zmienił zdanie, nie potwierdzając własności banku w przypadku maszyn o wartości 291.797,68 zł spośród maszyn będących przedmiotem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2 o łącznej wartości 2.058.202,03 zł. (dowód: odpowiedź na zarządzenie - k. 151-158)

Po wyegzekwowaniu w lutym 2009 r. przez Bank (...) S.A. od (...) Sp. z o.o. kwoty 499.720 zł wraz z należnościami ubocznymi (...) Sp. z o.o. w toku postępowania upadłościowego toczącego się w stosunku do upadłego Z. K. dokonała zgłoszenia przysługującej jej wierzytelności w wysokości 499.720 zł. Podczas sporządzania listy wierzytelności syndyk masy upadłości uznał wierzytelność (...) Sp. z o.o. i umieścił ją na liście wierzytelności, po czym nie uznał wierzytelności w kwocie 499.720 zł jako wierzytelności przysługującej Bankowi (...) S.A. przyjmując, że bank został zaspokojony w zakresie tej kwoty przez poręczyciela (...) Spółkę z o.o., która to spółka, zdaniem syndyka, weszła w prawa do zgłoszenia wierzytelności w tym zakresie. Na złożonej do akt upadłościowych w sprawie XVIII GUp 21/08 w dniu 5 czerwca 2009 r. liście wierzytelności syndyk masy upadłości uznał wierzytelność zgłoszoną przez Bank (...) S.A. co do kwoty 22.099.902,23 zł. Jednocześnie syndyk odmówił uznania wierzytelności w kwocie 499.720 zł z uzasadnieniem, że w tym zakresie wierzytelność przysługująca Bankowi (...) S.A. została zaspokojona przez (...) Sp. z o.o., jako poręczyciela wierzytelności z tytułu kredytu inwestycyjnego nr (...). Uzasadniając odmowę uznania na rzecz banku zgłoszonej wierzytelności w zakresie kwoty 499.720 zł, syndyk wskazał również, że wierzytelność w takiej wysokości została uznana na liście wierzytelności przysługujących od upadłego na rzecz poręczyciela, który uprzednio zaspokoił Bank (...) S.A. Sędzia komisarz w toku sprawy XVIII GUp 21/08 oddalił sprzeciw upadłego Z. K. od listy wierzytelności złożony co do wierzytelności Banku (...) S.A. oraz sprzeciw (...) Sp. z o.o. od listy wierzytelności złożony co do wierzytelności Banku (...) S.A. W sprzeciwie od listy wierzytelności (...) Sp. z o.o. domagała się odmowy uznania wierzytelności zgłoszonej przez Bank (...) S.A. w zakresie dotyczącym kwoty 7.196.806,42 zł i dokonanie odpowiedniej zmiany na liście wierzytelności podnosząc, że syndyk bezpodstawnie uznał na liście wierzytelności wierzytelność Banku (...) S.A. w zakresie, w którym ta wierzytelność była zabezpieczona przewłaszczeniem na zabezpieczenie rzeczy ruchomych dokonany na rzecz banku na podstawie umów przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 1, 2 i 3 zawartych 9 sierpnia 2006 r. Na liście wierzytelności syndyk uznał zabezpieczenia w postaci przewłaszczenia na ruchomościach wchodzących w skład masy upadłości, w tym dotyczące siedemnastu spośród dwudziestu ruchomości będących przedmiotem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2. Syndyk nie uznał na liście wierzytelności ruchomości, będących przedmiotem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2, wymienionych pod numerami 8, 9 i 11 załącznika nr 2 do umowy nr (...) o łącznej wartości 17.985,43 zł. (dowód: wyciąg z listy wierzytelności - k. 408-433, postanowienia - k. 434-457, załącznik nr 2 - k. 170)

Postanowieniem sędziego - komisarza wydanym w sprawie XVIII GUp 21/08 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Lublinie XVIII Wydziałem Gospodarczym do spraw upadłościowych i naprawczych na wniosek Banku (...) S.A., przy aprobacie syndyka, wyłączono z masy upadłości ruchomości należące do Banku (...) S.A., w tym ruchomości będące przedmiotem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2. (dowód: zeznania świadka G. D. - k. 513, zeznania świadka M. Ł. - k. 515)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Ostatecznie powódka wywodziła roszczenie o zapłatę w stosunku do pozwanego z art. 415 k.c., domagając się naprawienia szkody wyrządzonej niezgodnym z prawem i zawinionym działaniem pozwanego. Dla przyjęcia odpowiedzialności na zasadzie winy według art. 415 k.c. i nast. należy udowodnić wszystkie przesłanki odpowiedzialności deliktowej, czyli szkodę, zdarzenie powodujące szkodę oraz związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Ciężar dowodu co do wszystkich tych przesłanek obciąża poszkodowanego, w realiach niniejszej sprawy – powódkę, co wynika z art. 415 k.c. w zw. z art. 6 k.c. To na powódce spoczywał obowiązek wykazania zdarzenia sprawczego w postaci bezprawnego postępowania pozwanego noszącego znamiona winy, istnienia i rozmiaru szkody, istnienia związku przyczynowego między zdarzeniem a szkodą. Powódka nie wykazała jednak takiego postępowania strony pozwanej, które byłoby bezprawne i zawinione, i które wyrządziłoby jej szkodę. W toku procesu nie zostały udowodnione przesłanki odpowiedzialności strony pozwanej na zasadzie art. 415 k.c. - nie została wykazana przesłanka bezprawności działania pozwanego.

Nie było bezprawne dokonanie przez pozwanego wypowiedzenia umowy kredytu nr (...) w piśmie z dnia 18 października 2007 r. Wypowiedzenie było zgodne z przepisami powszechnie obowiązującymi, w tym z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm. - dalej jako: „Pr. bank.”), a także z postanowieniami umowy kredytu nr (...). Nie naruszało zasad współżycia społecznego. Nie stanowiło nadużycia prawa ze strony pozwanego. Bank bowiem realizował swoje uprawnienia wynikające z art. 75 ust. 1 Pr. bank. oraz § 13 i 14 umowy kredytu. Według stanu na dzień 18 października 2007 r. Z. K. nie uregulował żadnej płatności na poczet spłaty kredytu dotyczącego umowy nr (...). Do końca września 2007 r. miał on uiścić trzy raty odsetkowe i dwie raty kapitałowe. Nie uiścił żadnej z tych rat w jakiegokolwiek części. Na dzień 18 października 2007 r. jego zaległość w spłacie odsetek przekraczała 75 dni, a zaległość w spłacie kapitału przekraczała 45 dni. Pozwany (a ściśle - jego poprzednik prawny) podejmował do 18 października 2007 r. próby zmierzające do restrukturyzacji zobowiązań Z. K., jednak nie przynosiły one oczekiwanych przez bank rezultatów z uwagi na postawę prezentowaną przez kredytobiorcę, który nie przejawiał aktywności związanej z dokonaniem restrukturyzacji zobowiązań. Poza zobowiązaniem wynikającym z umowy nr (...) Z. K. miał do dnia 18 października 2007 r. inne zobowiązania kredytowe względem pozwanego, których również nie realizował zgodnie z zawartymi umowami. Z uwagi na fakt, że zaległość w spłacie rat w przypadku umowy nr (...) przekraczała 30 dni, niespłacone były dwie raty kapitałowe i trzy raty odsetkowe, wierzytelności wynikające z tej umowy zostały zakwalifikowane przez bank do kategorii „wątpliwe”, a dotychczasowe działania banku nie doprowadziły do spłaty zaległości, w dniu 18 października 2007 r. (...) S.A. zdecydowała się wypowiedzieć umowę kredytową nr (...). Do takiego działania uprawniał bank § 13 ust. 1 pkt 1 umowy nr (...). Według tego postanowienia, bank mógł wypowiedzieć umowę w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej, a w szczególności gdy kredytobiorca opóźnia się ze spłatą choćby tylko jednej raty kredytu bądź jej części, bądź z zapłatą należnych odsetek o więcej niż 30 dni. Warunki przewidziane w zacytowanym postanowieniu zostały w całości wypełnione na dzień 18 października 2007 r. - kredytobiorca nie dotrzymał warunków udzielenia kredytu określonych w § 6 umowy i w harmonogramie spłat stanowiącym załącznik do umowy, opóźniając się ze spłatą jednej raty kredytu (raty kapitałowej) o więcej niż 30 dni (raty kapitałowej płatnej do końca sierpnia 2007 r.) oraz opóźniając się ze spłatą dwóch rat odsetkowych o więcej niż 30 dni (rat odsetkowych płatnych do końca lipca i końca sierpnia 2007 r.). Już samo zaistnienie tych przesłanek uprawniało bank do wypowiedzenia umowy kredytowej.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 i 2 Pr. bank., w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, przy czym termin wypowiedzenia umowy, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni. Z. K. nie dotrzymał warunków udzielenia kredytu określonych w § 6 umowy, wobec tego na podstawie art. 75 ust. 1 Pr. bank. (...) S.A. była uprawniona do wypowiedzenia umowy kredytu stosownie do art. 75 ust. 1 Pr. bank.

Art. 75 Pr. bank. ani art. 75a Pr. bank. nie określają formy wypowiedzenia umowy kredytu. Nie zawierają wymagań odnośnie do formy czy treści wypowiedzenia. Art. 75 ust. 1 Pr. bank. zawiera jedynie przesłanki wypowiedzenia, wskazując sytuacje, w jakich bank może wypowiedzieć umowę kredytu. Wypowiedzenie umowy nr (...) winno być stwierdzone pismem stosownie do art. 77 § 2 k.c., gdyż umowa kredytu została zawarta w formie pisemnej. Przepisy prawa powszechnie obowiązującego ani postanowienia umowy nr (...) nie określały, co powinno zawierać pisemne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Pismo z dnia 18 października 2007 r. zatytułowane „Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy” skierowane do Z. K. nie musiało więc zawierać wskazania, z jakiego powodu bank dokonuje wypowiedzenia. Istotne jest, że wypowiedzenie zostało dokonane z powodu faktycznego zaistnienia okoliczności przewidzianej w art. 75 ust. 1 Pr. bank. oraz § 13 ust. 1 pkt 1 umowy kredytu. Sąd nie podziela opinii wyrażonej w złożonej do akt sprawy ekspertyzie prawnej prof. dr hab. W. P. (k. 378-384), jakoby brak wskazania w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy kredytu konkretnej przyczyny wypowiedzenia skutkowało bezskutecznością wypowiedzenia.. Należy podkreślić, że skoro przepisy powszechnie obowiązujące ani postanowienia umowy nie wymagały wprost, aby w wypowiedzeniu umowy kredytu została podana przyczyna wypowiedzenia, to skuteczność wypowiedzenia nie była uzależniona od podania w nim konkretnej przyczyny wypowiedzenia. (...) S.A. dochowała ustawowych przesłanek wypowiedzenia, ponieważ dokonała wypowiedzenia w sytuacji przewidzianej w art. 75 ust. 1 Pr. bank. (a także w § 13 ust. 1 pkt 1 umowy nr (...)).

Nie miało istotnego znaczenia dla skuteczności wypowiedzenia powołanie w nim, omyłkowo, § 14 zamiast § 13 umowy kredytowej. Choć wyraźne powołanie się w oświadczeniu na § 13 ust. 1 pkt 1 umowy nie miało miejsca, to zauważyć należy, że w treści wypowiedzenia podano, iż kredytobiorca ma zadłużenie wraz odsetkami składające się z kapitału wymagalnego oraz odsetek (umownych i karnych) naliczonych do dnia 18 października 2007 r. Z tego zestawienia można było wywnioskować, że umowa zostaje wypowiedziana z uwagi na zaległość kredytobiorcy wiążącą się z niespłaceniem wymagalnego kapitału oraz odsetek do dnia 18 października 2007 r.. Taki wniosek z przedmiotowego wyliczenia w sposób niewątpliwy mógł wyprowadzić kredytobiorca, który wiedział, że nie spłacił żadnej należności na poczet kredytu, mimo że miesięcznie od końca lipca 2007 r. miał uiszczać raty odsetkowe, a od końca sierpnia 2007 r. raty kapitałowe. Podnieść trzeba, że bank był uprawniony do wyznaczenia 30 - dniowego okresu wypowiedzenia, stosownie do art. 75 ust. 2 Pr. bank. oraz § 14 ust. 2 umowy kredytu.

Z uwagi na fakt, że (...) S.A. wypowiedziała w sposób skuteczny umowę kredytu w piśmie z dnia 18 października 2007 r. za 30 - dniowym terminem wypowiedzenia, który - jak zeznała W. S. - upłynął, licząc od daty doręczenia Z. K. oświadczenia o wypowiedzeniu, z dniem 24 listopada 2007 r. (w sobotę), na co wskazuje również wypełnienie weksla z oznaczeniem daty płatności na dzień 26 listopada 2007 r. (przypadający na poniedziałek - pierwszy powszedni dzień po upływie okresu wypowiedzenia), uznać należało, że do dnia 24 listopada 2007 r. (do upływu terminu wypowiedzenia) Z. K. był zobowiązany uiszczać pozostałą do spłacenia część kredytu wraz z odsetkami określonymi w § 7 i § 10 ust. 2 umowy. W przypadku umowy nr (...) należność wymieniona w § 14 ust. 2 umowy jako „cała pozostała kredytobiorcy do spłacenia część kapitału wraz z odsetkami określonymi w § 7 i § 10 ust. 2 umowy” to był cały kapitał udzielony na podstawie umowy kredytu (6,2 mln) wraz z odsetkami umownymi i karnymi naliczonymi do dnia rozwiązania umowy (do dnia 24 listopada 2007 r.). Kapitał wraz z odsetkami na dzień 18 października 2007 r. wynosił 6.339.643,03 zł. Do uiszczenia takiej kwoty według stanu na dzień 18 października 2007 r. był zobowiązany kredytobiorca w związku ze skutecznym wypowiedzeniem umowy kredytu. Przedmiotową należność miał on zapłacić do końca okresu wypowiedzenia, to jest do dnia 24 listopada 2007 r., stosownie do § 14 ust. 2 umowy. Należności tej kredytobiorca nie spłacił, w związku z czym bank zaczął podejmować działania mające doprowadzić do jej wyegzekwowania. Należność obejmująca kwotę kapitału w wysokości 6,2 mln zł oraz odsetki umowne i karne naliczone do dnia 24 listopada 2007 r. stała się wymagalna z dniem 24 listopada 2007 r. Po tym dniu dalej jednak biegły odsetki umowne i karne z powodu niespłacenia zaległości przez kredytobiorcę.

Zgodnie z § 15 umowy nr (...) od dnia 26 listopada 2007 r. Bank (...) S.A., jako następcą prawny (...) S.A., podejmował szereg czynności mających na celu wyegzekwowanie należności od Z. K.. Po pierwsze, wypełnił weksel gwarancyjny wystawiony na zabezpieczenie roszczeń z umowy nr (...), wskazując na nim dzień 26 listopada 2007 r. jako datę płatności kwoty 6.391.222,95 zł obejmującej kwotę kapitału 6,2 mln zł wraz z odsetkami. Bank jednak nie zdecydował

się na uzyskanie w oparciu o przedmiotowy weksel tytułu wykonawczego w stosunku do Z. K., ponieważ postanowić uzyskać stosowny tytuł wykonawczy w trybie wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego i zaopatrzenia go w klauzulę wykonalności. Kredytobiorca złożył w § 15 ust. 2 umowy nr (...) oświadczenie o poddaniu się rygorowi egzekucji w trybie określonym w art. 97 ust. 1 i 2 Pr. bank. oraz o wyrażeniu zgody na wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 12,4 mln zł i wystąpienie przez bank o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności. Bardziej celowe, również z ekonomicznego punktu widzenia, w sytuacji pozwanego banku było uzyskanie tytułu wykonawczego w drodze nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu od uzyskania tytułu wykonawczego na podstawie weksła, do czego potrzebne byłoby przeprowadzenie postępowania sądowego o wydanie nakazu zapłaty na podstawie weksła. Rezygnacja z uzyskania tytułu wykonawczego w oparciu o weksel, tym bardziej że od 21 grudnia 2007 r. bank dysponował tytułem wykonawczym - zaopatrzonym w klauzulę wykonalności bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...), była więc uzasadniona. Tego rodzaju rezygnacja nie stanowiła uchylania się przez bank od realizacji jednego z zabezpieczeń przewidzianych w umowie kredytu.

Drugą czynnością mającą na celu doprowadzenie do wyegzekwowania należności z umowy nr (...) było wezwanie Z. K. przez pozwanego w piśmie z dnia 27 listopada 2007 r. do wydania do dnia 17 grudnia 2007 r. ruchomości w postaci 20 maszyn wyszczególnionych w załączniku nr 2 do umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2. Kredytobiorca nie zastosował się do wezwania w wyznaczonym terminie, w związku z czym bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 28 grudnia 2007 r., w którym stwierdzono, że Z. K. jest zobowiązany wydać pozwanemu 20 wymienionych w tytule ruchomości, będących przedmiotem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2 o łącznej wartości 2.058.202,03 zł. Bank był uprawniony do wystawienia tego tytułu, ponieważ kredytobiorca złożył stosowne oświadczenie o poddaniu się egzekucji wydania rzeczy stanowiące załącznik nr 1 do umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2. Na podstawie zaopatrzonego w klauzulę wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) bank wszczął egzekucję. W toku postępowania egzekucyjnego I KM 48/08 prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Białej Podlaskiej pozwany złożył wniosek o objęcie egzekucją ruchomości będących przedmiotem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2, na wniosek banku ruchomości te zostały zajęte, jednak nie zostały one wydane wierzycielowi z uwagi na ich zajęcia dokonane w innych egzekucjach. Komornik pouczył jednak pozwanego w piśmie z dnia 3 marca 2008 r., że przysługuje mu powództwo o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji lub możliwość wystąpienia do poszczególnych wierzycieli o zwolnienie ruchomości spod zajęcia, o ile rości sobie do nich prawa. Pozwany nie skorzystał z wymienionych przez komornika środków prawnych, bowiem zdecydował się na wystąpienie z wnioskiem o ogłoszenie upadłości Z. K. i dochodzenie swych praw do ruchomości w postępowaniu upadłościowym. Analiza czynności przeprowadzonych przez pozwanego od dnia 27 listopada 2007 r. do początku marca 2008 r. w związku z próbą zaspokojenia się z ruchomości będących przedmiotem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2 prowadzi do uznania, że pozwany niezwłocznie po stwierdzeniu, że kredytobiorca nie uiszczył w wyznaczonym terminie należności z umowy kredytu po wypowiedzeniu umowy, podjął starania o zaspokojenie się z ruchomości. Brak podstaw do uznania, aby zabezpieczenie należności z kredytu poprzez zawarcie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2 było wadliwe i nie skutkowało przejściem własności objętych tą umową rzeczy na pozwanego bank. Nie można więc pozwanemu zarzucić, że nieskutecznie ustanowił on przedmiotowe zabezpieczenie przed uruchomieniem środków z kredytu. Ostatecznie bowiem w toku postępowania upadłościowego ruchomości będące przedmiotem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2 zostały wyłączone z masy upadłości po uznaniu, że stanowią własność pozwanego. Powód nie mógł się zaspokoić z rzeczy przewłaszczonych na zabezpieczenie, ponieważ do lutego 2008 r. kredytobiorca nie chciał ich dobrowolnie wydać, od lutego 2008 r. do chwili ogłoszenia upadłości były one zajęte w toku postępowania egzekucyjnego, a od ogłoszenia upadłości weszły w skład masy upadłości. Do 2009 r. nie była wyjaśniona kwestia identyfikacji i własności tych rzeczy. Dopiero w toku postępowania upadłościowego większość z tych ruchomości została wyłączona z masy upadłości po potwierdzeniu praw do nich przez pozwanego. W tych okolicznościach do chwili sporządzenia wezwania do zapłaty z tytułu poręczenia z dnia 13 lutego 2008 r. pozwany nie mógł uzyskać zaspokojenia z ruchomości objętych umową przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2.

W trzeciej kolejności pozwany zdecydował się na dochodzenie należności od kredytobiorcy w oparciu o tytuł wykonawczy sporządzony na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego w związku z oświadczeniem

zawartym w § 15 ust. 2 umowy kredytowej. Bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) został wystawiony w dniu 10 grudnia 2007 r., po czym na wniosek banku Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej nadał klauzulę wykonalności temu tytułowi postanowieniem z dnia 21 grudnia 2007 r. Niezwłocznie po uzyskaniu tego tytułu wykonawczego pozwany wystąpił do Komornika Sądowego o wszczęcie egzekucji wobec Z. K.. Na dzień 13 lutego 2008 r. postępowanie egzekucyjne w sprawie I KM 48/08 było w toku, a w jego trakcie nie wyegzekwowano od dłużnika żadnej kwoty.

W przedstawionych wyżej okolicznościach, po podjęciu między listopadem 2007 r. (kiedy to umowa kredytu uległa rozwiązaniu) a lutym 2008 r. szeregu czynności zmierzających do wyegzekwowania należności od Z. K., które to czynności nie doprowadziły do wyegzekwowania na rzecz banku jakiegokolwiek należności, w dniu 13 lutego 2008 r. pozwany zdecydował się uzyskać zaspokojenie z kolejnego zabezpieczenia przewidzianego w umowie nr (...), to jest z poręczenia udzielonego przez powódkę. W piśmie z dnia 13 lutego 2008 r. pozwany wystąpił do powódki z żądaniem wypłacenia kwoty 500.000 zł z tytułu umowy nr (...) poręczenia w terminie 7 dni. Do tego żądania pozwany był uprawniony w oparciu o przepisy umowy nr (...) poręczenia oraz umowy o współpracę. (...) Sp. z o.o. zobowiązała się w umowie nr (...) do udzielenia poręczenia w kwocie 500.000 zł na wypadek, gdyby kredytobiorca nie wykonał zobowiązania w oznaczonym w umowie kredytu nr (...) terminie. Na gruncie niniejszej sprawy zaistniała sytuacja uzasadniająca domaganie się przez pozwanego od powódki wypłacenia kwoty poręczenia na podstawie art. 876 § 1 k.c. i § 1 umowy nr (...) poręczenia. Kredytobiorca bowiem nie wykonał swego zobowiązania z umowy kredytu nr (...) w terminie - nie uiścił należności z umowy (kapitału w wysokości 6,2 mln zł i odsetek) w terminie wypowiedzenia, to jest do dnia 24 listopada 2007 r. Zgodnie z § 2 umowy nr (...) powódka była zobowiązana do zapłaty poręczenia w wysokości 8,06% wykorzystanej kwoty przyznanego kredytu i nie więcej niż 8,06% aktualnego zadłużenia z tytułu kapitału udzielonego kredytu. Wysokość wykorzystanej kwoty przyznanego kredytu wynosiła 6,2 mln zł. Taka kwota kapitału została przekazana kredytobiorcy po przedłożeniu przez niego faktur w sierpniu 2006 r. Tyle wynosiło jego zadłużenie z tytułu kapitału po udzieleniu mu kredytu. Zadłużenie z tytułu kapitału na chwilę rozwiązania umowy kredytu również wynosiło 6,2 mln. W trakcie obowiązywania umowy Z. K. nie uiścił bowiem żadnej kwoty na poczet spłaty kapitału. Zadłużenie z tytułu kapitału nie uległo zmianie do chwili sporządzenia wezwania do zapłaty poręczenia z dnia 13 lutego 2008 r. Mimo prowadzonych od listopada 2007 r. do lutego 2008 r. czynności pozwany nie wyegzekwował od kredytobiorcy żadnej kwoty na poczet spłaty kapitału. W ogóle nie wyegzekwował on jakiegokolwiek kwoty od dłużnika w tym okresie. Z tego powodu na chwilę sporządzania wezwania do zapłaty poręczenia w dniu 13 lutego 2008 r. aktualna na ten dzień wysokość zadłużenia z tytułu kapitału udzielonego Z. K. kredytu wciąż wynosiła 6,2 mln zł. Pozwany był uprawniony do żądania zapłaty z tytułu poręczenia z mocy art. 876 § 1 k.c. oraz § 1 i 2 umowy nr (...). Postanowienia umowy o współpracy oraz załączonego do niej Regulaminu nie sprzeciwiały się temu uprawnieniu. Wystąpienie przez pozwanego z żądaniem wypłaty poręczenia w piśmie z dnia 13 lutego 2008 r. nie było zatem bezprawne.

Pozwany, występując z żądaniem zapłaty poręczenia, wypełnił warunki przewidziane w § 4 ust. 1 i 2 umowy poręczenia. Działal zgodnie z wiążącymi go z powódką postanowieniami umowy nr (...) poręczenia oraz umowy o współpracę. Przede wszystkim bank spełnił równocześnie warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 umowy poręczenia. Po pierwsze, wypowiedział umowę kredytu i wezwał kredytobiorcę do spłaty zadłużenia po stwierdzeniu utraty zdolności kredytowej przez kredytobiorcę lub na skutek niedotrzymania przez niego warunków udzielenia kredytu. Pozwany w sposób skuteczny w piśmie z dnia 18 października 2007 r. wypowiedział umowę kredytu i wezwał kredytobiorcę do spłaty zadłużenia w związku z niedotrzymaniem przez niego innych warunków udzielenia kredytu, to jest warunków spłaty kredytu przewidzianych w § 6 umowy kredytu i w harmonogramie spłat. Po drugie, w związku z niewywiązaniem się przez kredytobiorcę z obowiązku spłaty zadłużenia, co kredytobiorca miał uczynić do dnia 24 listopada 2007 r., pozwany podjął czynności zmierzające do odzyskania swoich należności, w szczególności doprowadził do wszczęcia postępowania egzekucyjnego, a nadto przystąpił do realizacji innych form zabezpieczenia spłaty kredytu. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 umowy nr (...) poręczenia pozwany miał jedynie podjąć czynności zmierzające do odzyskania swych należności, w tym doprowadzić do wszczęcia postępowania egzekucyjnego lub przystąpić do realizacji innych form zabezpieczenia spłaty kredytu. W świetle brzmienia powyższego postanowienia umowy czynności banku nie musiały faktycznie doprowadzić do odzyskania należności banku czy skutecznego zrealizowania innych form zabezpieczenia spłaty kredytu. Bank miał jedynie podjąć (przedsięwziąć, rozpocząć) czynności zmierzające do odzyskania należności,

a nie musiał on faktycznie odzyskać swych należności w wyniku tych czynności. W szczególności miał doprowadzić do wszczęcia postępowania egzekucyjnego wobec kredytobiorcy, co uczynił, składając na początku stycznia 2008 r. wniosek o wszczęcie egzekucji inicjujący sprawę I KM 48/08. W wyniku czynności podjętej przez pozwanego zostało wszczęte wobec Z. K. postępowanie egzekucyjne w sprawie I KM 48/08, w toku którego była dochodzona między innymi należność z umowy nr (...). Pozwany przed lutym 2008 r. przystąpił do realizacji innych form zabezpieczenia spłaty kredytu: w listopadzie 2007 r. wypełnił weksel in blanco, a nadto przystąpił do realizacji zabezpieczenia z umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2. Czynności mające na celu realizację zabezpieczenia z umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2 pozwany kontynuował w grudniu 2007 r. (wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...)), w styczniu 2008 r. (wystąpił do sądu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...)), w lutym 2008 r. (złożył do Komornika Sądowego w toku sprawy I KM 48/08 wniosek o egzekucję ruchomości będących przedmiotem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nr 2). Wreszcie w grudniu 2007 r. pozwany wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), wystąpił do sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności temu tytułowi. Z przytoczonego opisu czynności wykonanych przez pozwanego od listopada 2007 r. do lutego 2008 r. wynika, że pozwany podjął w tym okresie czynności wymagane przez § 4 ust. 1 pkt 2 umowy nr (...) poręczenia.

Pozwany wypełnił obowiązki przewidziane w § 4 ust. 2 umowy nr (...) poręczenia. Wzywając powódkę do spełnienia zobowiązania wynikającego z udzielonego poręczenia w piśmie z dnia 13 lutego 2008 r., pozwany przedstawił jej, w formie załączników do wezwania, następujące dokumenty: 1) wyciąg z ksiąg banku potwierdzający stan zadłużenia Z. K. na dzień 13 lutego 2008 r., 2) oświadczenie banku stwierdzające utratę zdolności kredytowej przez dłużnika, 3) kopię bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 10 grudnia 2007 r., 4) kopię wezwania do wydania rzeczy przewłaszczonych, 5) kopie zajęć dokonanych przez Komornika Sądowego w dniach 19 i 25 stycznia 2008 r. w toku sprawy I KM 48/08. Załączony do wezwania wyciąg z ksiąg banku potwierdzający stan zadłużenia Z. K. na dzień 13 lutego 2008 r. stanowił dokument, do którego przedłożenia był zobowiązany pozwany na mocy § 4 ust. 1 pkt 1 umowy nr (...) poręczenia. Oświadczenie banku stwierdzające utratę zdolności kredytowej przez dłużnika stanowiło dokument w rozumieniu § 4 ust. 2 pkt 2 umowy nr (...) poręczenia. Dodać trzeba, że bezpośrednią przyczyną wypowiedzenia umowy kredytu było niewywiązanie się przez kredytobiorcę z obowiązku spłaty kredytu, na którą to przesłankę powołał się pozwany w wezwaniu do zapłaty z tytułu poręczenia, wobec tego nie było w niniejszej sprawie konieczne dostarczanie przez bank dokumentów przewidzianych w § 4 ust. 2 pkt 2 umowy nr (...) poręczenia. Dokumenty przewidziane w tym postanowieniu winny być dostarczone wtedy, gdy przyczyną wypowiedzenia umowy kredytu była utrata zdolności kredytowej przez dłużnika. Wreszcie „kopie dokumentów potwierdzających rozpoczęcie czynności wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 2 umowy poręczenia oraz wykazujących uzyskane efekty” stanowiły: kopia bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 10 grudnia 2007 r. (potwierdzała dokonanie przez pozwanego czynności zmierzającej do odzyskania należności banku oraz uzyskany efekt w postaci sporządzenia tytułu egzekucyjnego pozwalającego na dokonanie dalszych czynności zmierzających do odzyskania należności), kopia wezwania do wydania rzeczy przewłaszczonych (potwierdzała przystąpienie przez pozwanego do realizacji innych form zabezpieczenia spłaty kredytu), kopie zajęć dokonanych przez Komornika Sądowego w dniach 19 i 25 stycznia 2008 r. w toku sprawy I KM 48/08 (potwierdzały doprowadzenie do wszczęcia postępowania egzekucyjnego i uzyskane efekty w postaci dokonania zajęć wierzytelności dłużnika). Na dzień 13 lutego 2008 r. pozwany nie mógł przedstawić dokumentów, które wykazywałyby, że wyegzekwował on część należności od dłużnika, ponieważ na ten dzień nie wyegzekwował on żadnej kwoty od dłużnika.

Na gruncie niniejszej sprawy powódka ponosiła odpowiedzialność ze Z. K. jak współdłużnik solidarny. Zgodnie z art. 881 k.c. w braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny. W umowach zawartych między powódką a pozwanym brak podstaw do uznania, by strony umówiły się odmiennie od zasady wynikającej z art. 881 k.c. W szczególności z interpretacji § 4 umowy nr (...) poręczenia nie można wywieść, aby powódka ponosiła subsydiarną odpowiedzialność z kredytobiorcą. Umowy łączące strony nie przewidywały wymogu, aby dopiero wtedy pozwany dochodził od powódki roszczeń z umowy poręczenia, jeśli egzekucja wobec kredytobiorcy okaże się bezskuteczna albo zaspokojenie się z innych form zabezpieczenia kredytu okaże się niemożliwe.

Z uwagi na fakt, że pozwany wypełnił warunki przewidziane w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 umowy nr (...) poręczenia, powódka nie była uprawniona do uchylenia się od spełnienia zobowiązania wynikającego z poręczenia. Powódka była więc zobowiązana, zgodnie z § 4 ust. 1 umowy, do wykonania zobowiązania z tytułu poręczenia przez zapłatę kwoty równej 8,06% wartości niespłaconych rat kapitałowych niezwłocznie bądź w sposób i terminach wskazanych przez bank. Na dzień 13 lutego 2008 r. była zatem zobowiązana do uiszczenia kwoty 499.720 zł w terminie do 25 lutego 2008 r., to jest w terminie 7 dni od otrzymania wezwania banku (od dnia 18 lutego 2008 r.), gdyż taki termin wskazał bank w wezwaniu. Mimo wezwania i wypełnienia przez bank wymogów przewidzianych w umowie nr (...) poręczenia oraz umowie o współpracy powódka nie zapłaciła na rzecz banku w wyznaczonym jej terminie kwoty 499.720 zł. Od dnia 26 lutego 2008 r. pozostawała więc względem pozwanego w opóźnieniu z zapłatą wskazanej sumy. Na wezwanie do zapłaty z dnia 13 lutego 2008 r. powódka odpowiedziała pozwanemu na piśmie, przedstawiając swe zastrzeżenia co do skuteczności wezwania. Pozwany jednak nie przyjął zarzutów powódki i ponownie wezwał ją do zapłaty kwoty z tytułu poręczenia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 lutego 2008 r., zaznaczając w piśmie z dnia 28 lutego 2008 r., że kieruje do powódki ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty. Mimo tego wezwania powódka uchyliła się od zapłaty żądanej przez pozwanego kwoty. Prowadzone między stronami rozmowy nie doprowadziły do rozwiązania sporu, wobec czego pozwany postanowił dochodzić od powódki swych należności na drodze sądowej.

Pozwany był uprawniony do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego nr 161/2008 r. Stwierdzona w nim zaległość powódki była wymagalna od dnia 16 lutego 2008 r. Zobowiązanie kredytobiorcy do zapłaty całej kwoty kredytu (kapitału z odsetkami) stało się wymagalne z dniem 24 listopada 2007 r. na skutek skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu. Wystawiając bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), pozwany nie naruszył przepisów prawa powszechnie obowiązującego, postanowień umów łączących go z powódką ani zasad współżycia społecznego. Nie nadużył też swego prawa. Na podstawie art. 96 ust. 1 i 2 Pr. bank. miał prawo wystawić ten tytuł przeciwko powódce na podstawie ksiąg banku. Na mocy wystawionego bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) pozwany mógł prowadzić egzekucję przeciwko powódce po zaopatrzeniu tytułu w klauzulę wykonalności przez sąd. Powódka, będąca dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej (umowy kredytu nr (...)), złożyła w § 5 umowy nr (...) poręczenia pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji w trybie określonym w art. 97 ust. 1 i 2 Pr. bank. do kwoty 500.000 zł w przypadku niewykonania zobowiązania wynikającego z umowy nr (...) poręczenia. Powódka wyraziła w tym postanowieniu zgodę na wystawienie przez bank bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 500.000 zł i wystąpienie przez bank o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności w terminie do dnia 31 października 2011 r. Pozwany więc był w dniu 21 listopada 2008 r. w pełni uprawniony do wystawienia przeciwko powódce bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...). Wobec braku zapłaty z tytułu poręczenia przez powódkę pozwany wystąpił do sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...). Czynność ta również nie naruszała przepisów powszechnie obowiązujących, umów łączących pozwanego z powódką ani zasad współżycia społecznego. Nie stanowiła nadużycia prawa przez pozwanego. Dysponował on bankowym tytułem egzekucyjnym, powódka od 26 lutego 2008 r. pozostawała w opóźnieniu w zapłacie z tytułu poręczenia, wobec tego, chcąc wszcząć postępowanie egzekucyjne względem powódki, pozwany wystąpił do sądu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...). Sąd Rejonowy nadał klauzulę wykonalności zgodnie z wnioskiem pozwanego, które to rozstrzygnięcie zaakceptował Sąd Okręgowy, podczas rozpoznawania zażalenia powódki wniesionego na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności. Sądy obu instancji nie dopatrzyły się naruszenia art. 786² § 1 i 2 k.p.c. Stwierdzić należy, że na gruncie niniejszej sprawy nie było podstaw do uznania, że klauzula wykonalności była nadana wbrew treści art. 786² § 2 k.p.c.

Także nie stanowiło bezprawnego działania pozwanego wystąpienie przez niego z wnioskiem o wszczęcie egzekucji wobec powódki na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Komornik Sądowy mógł wszcząć postępowanie egzekucyjne na podstawie przedłożonego przez pozwanego tytułu wykonawczego, mimo że postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie było wcześniej doręczone powódce i powódka mogła złożyć zażalenie na to postanowienie. Art. 795 § 2 k.p.c. przewiduje, że termin do wniesienia zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności biegnie dla dłużnika od daty doręczenia mu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji. Komornik Sądowy w świetle art. 889 § 1 k.p.c. był

natomiast uprawniony do sporządzenia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji i jednocześnie o zajęciu rachunku bankowego dłużnika. Wedle art. 890 § 1 k.p.c. zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego zostało dokonane z chwilą doręczenia bankowi, a nie dłużnikowi, zawiadomienia o zakazie wypłat z tego rachunku. Doręczenie zawiadomienia dłużnikowi miało charakter deklaracyjny. W wyniku czynności dokonanych przez Komornika Sądowego w sprawie Km 16805/09 pozwany został w pełni zaspokojony. Mając na uwadze powyższe, uznać trzeba, że w okolicznościach niniejszej sprawy pozwany wypełnił warunki uprawniające go do żądania wypłaty kwoty poręczenia od powódki oraz nie wystąpiły tego rodzaju zdarzenia, które wyłączałyby odpowiedzialność powódki z tytułu udzielonego poręczenia.

Pozwany nie naruszył warunków umowy kredytu poprzez zezwolenie na wydatkowanie przekazanych środków niezgodnie z celem, na który kredyt został udzielony. Nieuzasadnione były zarzuty powódki, że po udzieleniu kredytu przyznana kwota została wykorzystana niezgodnie z celem wskazanym w umowie. Nie znajdowały one oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym. Takim zarzutem sprzeciwiał się sposób, w jaki nastąpiło przekazanie kredytobiorcy środków z kredytu. Najpierw bowiem kredytobiorca przedstawił faktury, które miały potwierdzać poniesienie przez niego w przeszłości (w latach 2003 - 2006) wydatków na budowę Zakładów (...) w K. H. oraz na finansowanie zakupu maszyn i urządzeń przemysłu mięsnego, a dopiero po pozytywnym zaakceptowaniu tych faktur został mu udzielony kredyt. Podczas przyznawania kredytu bank uznał, że przedłożone przez kredytobiorcę faktury uzasadniały przekazanie mu środków w wysokości 6,2 mln zł na wskazany w umowie nr (...) cel. Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, przyjąć trzeba, że faktury złożone przez kredytobiorcę dnia 17 sierpnia 2006 r. w związku z ubieganiem się o przydzielenie środków z kredytu na mocy umowy nr (...) faktycznie dokumentowały, że poniósł on w latach 2003 - 2006 wydatki w kwocie ponad 6,2 mln na cel wskazany w tej umowie kredytu. Co prawda faktura nr (...) (k. 133) dokumentująca płatność za wykonanie wystroju hotelu w S. w wysokości brutto 34.628,60 zł została przedstawiona przez Z. K. w dniu 17 sierpnia 2006 r. celem wykazania wydatków poniesionych przez niego na budowę Zakładów (...) w K. H. oraz na finansowanie zakupu maszyn i urządzeń przemysłu mięsnego w związku z ubieganiem się o uruchomienie środków z kredytu nr (...), jak wynika ze sporządzonego przez głównego księgowego wykazu faktur złożonych dnia 17 sierpnia 2006 r. (k. 525). Jednakże była to jedyna faktura, którą zakwestionowała powódka, wskazując, że potwierdza ona poniesienie wydatku na inny cel niż wskazany w umowie nr (...). Uwzględniając wartość wynikającą z tej faktury oraz sumę łączną wynikającą z pozostałych faktur przedstawionych przez Z. K. w dniu 17 sierpnia 2006 r., po zmniejszeniu o kwoty uzyskane z programu S., stwierdzić trzeba, że na dzień uruchomienia środków z umowy nr (...) łączna wartość wynikająca z faktur przedłożonych przez kredytobiorcę, a dokumentujących budowę Zakładów (...) w K. H. oraz finansowanie zakupu maszyn i urządzeń przemysłu mięsnego, przekraczała znacznie kwotę 6,2 mln zł. Według wyliczeń pozwanej (k. 526-527), przeciwko którym powódka nie przedstawiła żadnego dowodu, z faktur przedstawionych przez kredytobiorcę w dniu 17 sierpnia 2006 r. przy ubieganiu się o uruchomienie środków z umowy nr (...) wynikało, że wartość wydatków związanych z budową Zakładów (...) w K. H. oraz finansowaniem zakupu maszyn i urządzeń przemysłu mięsnego wynosiła 10.203.384,97 zł. Z faktur objętych programem S. znajdujących się na k. 135-150 (fakturom na tych kartach odpowiadały faktury z k. 659-666) i k. 655, 657 wynika, że dotyczyły one należności nieprzekraczających łącznie 2 mln zł. W świetle powyższego nie ma podstaw do uznania, aby po uruchomieniu środków z kredytu doszło do zmiany celu kredytu. Jako omyłkowo załączoną do wykazu faktur dla potrzeb umowy nr (...) należy uznać fakturę nr (...) dokumentującą płatność za wykonanie wystroju obiektu hotelu w S.. Faktura ta nie została uznana przez bank za fakturę potwierdzającą poniesienie wydatku przez kredytobiorcę na cele wskazane w umowie kredytu. Poza tym wysokość należności z tej faktury w porównaniu z pozostałymi wydatkami udokumentowanymi na innych fakturach nie miała istotnego znaczenia dla uzyskania kredytu przez Z. K., ponieważ inne faktury dokumentowały wydatki na łączną sumę przekraczającą znacznie kwotę 6,2 mln zł.

Brak podstaw do zarzucenia bezprawności bądź zawinięcia pozwanego w związku z podejmowanymi przez niego czynnościami dotyczącymi postępowania upadłościowego wobec Z. K. - zarówno w przypadku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości Z. K., jak i w toku postępowania upadłościowego. To nie pozwany jako pierwszy podmiot wystąpił o ogłoszenie upadłości Z. K.. Sprawa wszczęta przez pozwanego została połączona do postępowania wcześniej wszczętego na wniosek innego z wierzycieli Z. K..

Pozwany nie naruszył § 10 ust. 5 umowy kredytu. O opóźnieniu w spłacie zobowiązań przez Z. K. powódka została bowiem powiadomiona przez pozwanego w piśmie sporządzonym dnia 11 października 2007 r. (k. 114), jak wynika z zeznań W. S..

Nie zaistniała na gruncie niniejszej sprawy okoliczność przewidziana w § 10 umowy o współpracy, która uprawniałaby powódkę do wstrzymania się z wykonaniem zobowiązania z umowy poręczenia. Co najmniej do końca marca 2008 r. wierzytelność banku z tytułu udzielonego kredytu nie była sporna między bankiem i kredytobiorcą, a spór w tym zakresie nie był rozstrzygany w postępowaniu sądowym. Wezwanie do zapłaty z tytułu poręczenia powódka otrzymała w dniu 18 lutego 2007 r. i w tym dniu nie toczył się żaden spór sądowy między pozwanym a kredytobiorcą, w którym kredytobiorca kwestionowałby wierzytelność przysługującą bankowi. W lutym 2008 r. powódka nie była więc uprawniona do odmowy wypłaty sumy wynikającej z poręczenia na mocy § 10 umowy o współpracę.

Z tych wszystkich przyczyn Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.